

lepo okinčana s cveticami. Pogreb je danes ob štirih popoldne.

— („*Brenceljna*“ št. 4. in 5.), ki ste prišli v določenem času na svitlo, se odlikujete po mikavnem, zbadljivem gradivu, pa tudi po podobah, katerih ena ima sliko gosp. deželnega predsednika Winklerja, druga pa cika na surovosti Celjanov o pogrebu dr. Kočevarja. Ž njima vred prišlo je tudi nadaljevanje povesti „Ne v Ameriko!“

☛ Seme ruskega lanú je prišlo; kdor ga je naročil, naj nemudoma pride po-nj. Cena mu je 3 gold. 60 kr. za stari mernik.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Kakor ima uže sušec svoje muhe od nekdej, tako je tudi letos zeló muhast v političnem gibanju. Budgetna razprava v državnem zboru in spominu R. Wagnerju na čast napravljen dijaški komers, kar bi se po domače približno imenovalo večerno pijančevanje študentov — krog teh dveh dogodeb vrtilo se je zadnji teden politično življenje dunajsko.

V budgetni obravnavi razpravljalo se je šolstvo, tedaj je naravno, da so se Slovenci in Čehi po pravici pritoževali zoper postopanje naučnega ministra Konrada. Pritožbe Slovencev, izmed katerih sta govorila dr. Tonkli in Vošnjak, vrtile so se posebno krog tega, da minister onih malenkost, katere so se privolile Slovencem na Kranjskem, ne privoli vsaj polagoma tudi Slovencem v drugih sosednih deželah. Dr. Tonkli stavil je v budgetnem odseku predlog v tem smislu; budgetni odsek je ta predlog sprejel in minister Konrad ni ugovarjal ničesar. Ko pa je ta resolucija prišla na vrsto v zbornici, vzdigne se minister Konrad po sklenjeni debati in s suhimi besedami izreče, da vlada tega predloga ne more smatrati resnemu. Na to sta mu sicer Tonkli in Vošnjak odgovorila po zaslugi, upamo pa, da mu bodo tudi vsi slovenski poslanci še bolj odločno odgovorili pri prvi priliki.

Levičarji so pri teh priložnostih skušali se svetu kazati „tlačene“ ali „na steno pritiskane“, češ, da se jim ne pusti govoriti, ker se pogosto nasvetuje konec debate.

Pa kaj se zgodi? Po naključbi je pretekli teden enkrat krog 1. ure opoldne odšlo več poslancev od desnice iz zbornice, in predsedoval je baron Gödel ter pozabil dati navadno znamenje k glasovanju, in predlog na sklep debate bil je zavržen, tedaj levičarjem prilika dana, še govoriti, kolikor jim drago, pa veliki deklamator Edvard Süß, ki je bil na vrsti, ni vedel družega, kot prežvekovati nekaj ministrovih besed, še večji agitator nemškega „Schulvereina“ Weitloff pa se je celó sam besedi odpovedal, češ, da ni kaj odgovarjati in tudi noče govoriti, ker je k besedi prišel po naključni večini njegove stranke v enem trenutku.

Še bolj živo se je pokazala ničevost onih pritožeb pri priliki, ko je bil pri razgovoru o srednjih šolah izmed nasproti vpisanih govornikov dr. Tonkli izbran za glavnega govornika. Vsi levični in oficijozni časniki pisali so polne strani tožeb o strašanskem zatiranju opozicije; dr. Sturm zvonil je celó plat zvona v zbornici v posebni izjavi, s katero je desnici iz novega napovedal vojsko. Pa, ko je bil razgovor po govoru ministra Konrada zopet otvorjen, vsa levica ni vedela družega povedati, kakor da je Korošec Moro trdil, da tam ne potrebujejo slovenskih paralelk, Štajarc Wurmbrand pa je z več besedami, na kratko rečeno, trdil, da štajarski Slovenci še zmiraj nimajo dosti slovenskih knjig in pa

da se po izreku nekega kmetiškega štajarskega strokovnjaka v slovenščini, katera se tam govori, nahaja toliko nemških besed, da se štajarski Slovenec laglje nauči nemščine, kakor književne slovenščine. — To je bilo zeló vse, kar je Wurmbrand ugovarjal zoper Tonklijev predlog. In ker tega niso mogli povedati en dan prej, bili so sirote, po njihovem kričanju soditi, tako nezaslišano zatirani.

Druga dogodba je komers žalovanja za Wagnerjem. Zbrali so se tam „nemški“ dijaki, „nemški“ profesorji in pa „najbolj nemški“ poslanec Schönerer, pa tudi Bareuther in Wiesenburg. Kar se je tam govorilo, posebno po Schönererju, je bilo, na kratko in rahlo rečeno, hrepenenje po združenju z državo nemško, deloma bilo je veleizdajstvo brez ovinkov priporočano.

Slavili so nemškega cesarja, našega premagovalca Moltke-a in vso slovesnost priredili so pod nemško zastavo, le tako memo gredé zažvenketali so s kozarci tudi na spomin Wagnerjev. Pri vsem tem pa so hujskali zoper jude in vse, kar ni nemško. Konečno razpodil jih je policijski komisar.

Prišlo je tudi nekaj zastopnikov dijaških iz „Nemškega“, te je Schönerer spremil z dijaki na severni kolodvor in jim tam izročil velik šop plavic (znamenje nemških „irredentistov“, kakor so marjetice znamenje laških „irredentistov“) rekoč, da upa, da bodo zunaj na Nemškem razumeli pomen teh cvetic.

Vsled teh dogodeb razpuščeno je dijaško društvo „nemških dijakov“, rektor Maasen sam, pozvan k ministerskemu predsedniku, pokaral je pismeno prizadete dijake naglašajoč, da ni mogoče, da bi se bilo večje število dijakov dunajskega vseučilišča vdeležilo tega domovinoizdajskega čina.

Sodnija pa toži poslanca Schönererja zaradi hudo delstva kalenja javnega miru in državni zbor, naprošen, da privoli v sodnijsko postopanje zoper tega poslanca, izrekel se bode, kakor se čuje, v prav kratkem času, pravijo v četrtek, kako in kaj. Morebiti ga bodejo levičarji na videz zagovarjali, desnica obsojevala, morebiti samo gledé na veleizdajsko zločinstvo. Sicer pa bi levica več vzroka imela znebiti se ga, ker on dostikrat brez ovinkov pové, kar nekateri levičarji samo tiho mislijo in zaupno pripovedujejo. Gotovo je, da državni zbor prav nič ne zgubi, ako bi tudi Schönererja za par let dali študirat gor na avstrijski „Žabjek“ Stein.

Ruska. — Preteklo nedeljo umrl je v Baden-Baden-u ruski kancelar Gorčakov skoraj 85 let star po dolgem naravnem bolehanju.

Telegram „Novicam“.

Z Dunaja 14. marca ob 1. uri 15 min. pop.

Zbornica ravno obravnava državne železnice, sklepa pričakujemo v petek. — Schönererja je sinoči zbornica sklenila prepustiti sodniji z večino 49 glasov. — V Berlinu je bil pismonoša oropan in umorjen. — Shod kmetovalcev tukaj danes sklene zborovanje. — Za osnovo mlekarske velike zadruga je vse gotovo.

Listnica vredništva. Gosp. B. L. v sp. Id.: Hvala za dopis; vse, kar vprašate zaradi dopisovanja in besedovanja, se „Novice“ s svojimi prijatelji zmiraj naravnost in odkritosrčno pogovarjajo in so zmeraj hvaležne za vsako pri gospodarstvu zanimivo poročilo. — Ona skušnja o nemškem gospodarju je resnična in spejeta je bila v „Novice“ zato, ker smo mislili, da je tam priporočeno zdravilo vredno poskušnje. — Gospod A. V. v K.: Hvala! Ker smo pa o ravno tisti nesreči uže v zadnji številki priobčili drug občiren dopis, smo morali Vašega opustiti; pa se oglasite še drugo pot!